

Pe trupul muzei

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Azi mă hrănesc febril cu versul tău,
Licoarea din poeme când o gust,
Zâmbesc pe eșafod, lângă călău,
Morala lui e un afront vetust.

Metafora din vers mă-nalță-n rang
Chiar lângă piscul unui sân poznaș
De care buzele atârnă-n ștreang
Și-l mângâie obraznic sau gingaș.

Trăiesc poemul numai din hazard,
Îl scriu pe trupul muzei alb și pur,
În nopți cu lună mă transform în bard
Și beau nectar, de dragoste-s mahmur.

- Și încă n-am parcurs destule nopți
Au mai rămas poeme netrăite,
Când strângi în mână sânii plini și copti
Vei ști că toamna s-a grăbit, iubite,

Să îți aducă roadele-n avans,
Livezi în care vise îndrăznețe,
Pătrunse de magia unui dans,
Vor alunga fărâma de tristețe

Din piesele acestui domino.
Emoția va trece prin ecluză
Fără să stabilească embargo
Pe fantezia trupului de muză.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif